

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512010412
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1512010412.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného E. D. I. J., pre pokus prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 156 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V a poškodeného M. E. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/68/2012 zo dňa 11. 04. 2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. 09. 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresného prokurátora pre Bratislava V, z a m i e t a .

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie poškodeného M. E., F.. XX. XX. XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa boli obžalovaní E. D. I. D. D. oslobodení spod obžaloby pre pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 4 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 140 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že po vzájomnej dohode spoločne dňa 28.09.2010 v čase asi o 07,36 hod v T. na Š. K. XX pred bytovým domom napadli poškodeného M. E., z dôvodu pomsty, nakoľko mal poškodený dňa 27.09.2010 bezdôvodne v T. na R. K.B.O. XX fyzicky napadnúť ich matku I. D., pričom poškodený chcel ísť k lekárovi a ako vyšiel z brány zbadal obvineného D. D., ktorý po ňom niečo kričal, následne obvinený D. D. k poškodenému pribehol, pričom ho kopol do pravej strany rebier, potom do stehna na nohe, následne na to poškodený spadol na zem, na zemi mu obvinený D. D. kľakol na prsia a držal ho na zemi, medzitým prišiel obvinený E. D., ktorý poškodeného kopol do oblasti brucha a stehna, následne ho obvinený D. D. udrel päšťou dva až trikrát do hlavy v oblasti spánkov, taktiež pri týchto úderoch poškodenému vyletela zubá náhrada, ktorá sa zlomila, poškodila sa poškodenému vesta od krvi a od blata, obvinený D. D. vytrhol poškodenému z ruky 1 ks kľúče od vozidla zn. B., 1 ks čipový kľúč od brány, 1 ks kľúč od bytu a 1 ks kľúč od dverí zdola, ktoré následne zahodil na neznáme miesto, pričom tým konaním spôsobili poškodenému M. E., F.. XX.XX.XXXX, T. T., Š. K. XX, zranenia a to povrchové pomliaždenie hrudníka, pohmoždenie hlavy, tržnú ranu na záhlaví asi 0,5 cm, pomliaždenie pravej hornej končatiny, ktoré si prakticky nevyžiadali lekárske ošetrenie, ale bol doporučený kľud, lieky tíšiacie bolesti, ďalej spôsobili škodu poškodením vecí v celkovej výške 104,10€, pričom R. W. H., I..J., J. J. T., E. XX, O.Z.: XX XXX XXX, uhradila náklade lekárskeho ošetrenia poškodeného M. E. v celovej výške 3.257,79 €, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodených M. E. I. R. W. H., I..J., s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení prokurátor a poškodený M. E. odvolanie v neprospech obžalovaných. Odvolanie prokurátora smerovalo proti výroku o oslobodení spod obžaloby a odvolanie poškodeného voči výroku o náhrade škody.

Prokurátor odôvodnil odvolanie písomným podaním zo dňa 14. 04. 2014 tak, že nesúhlasí s oslobodením obžalovaných spod obžaloby s poukazom na to, že súd 1. stupňa sa nevysporiadal s rozpornými dôkazmi, interpretoval a hodnotil skutkové zistenia jednostranne a dôkazy nevyhodnotil vo vzájomných súvislostiach v súlade s § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Prokurátor poukázal na rozpor vo výpovediach obžalovaného D. D. z prípravného konania a z hlavného pojednávania o tom, kde sa v čase vyjdenia poškodeného z domu nachádzal obžalovaný E. D. (vo vchode, pri vchode, v aute). Obaja obžalovaní uviedli, že obžalovaný D. D. opakovane udrel poškodeného päťou do hlavy s tým, že bol napadnutý poškodeným, obžalovaní však žiadne zranenia nemali. Svedkovia videli poškodeného ležať na zemi a obžalovaných stáť nad ním. Žiadny zo svedkov nevidel poškodeného napadnúť obžalovaných. Zranenia poškodeného v zmysle lekárskeho správ a znaleckého posudku boli zadokumentované hneď po úraze, pričom len jedno zo zranení v zmysle záverov znalca utrpel poškodený deň pred skutkom. Súd nezohľadnil, že poškodený podal na svoju dcéru I. G. trestné oznámenie pre prečin krivej výpovede, čo mohlo mať vplyv na jej zaujatosť proti poškodenému. Súd nedostatočne zhodnotil vykonané dôkazy, a preto nesprávne rozhodol, preto sa prokurátor domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Poškodený odvolanie písomne neodôvodnil.

Poškodený M. E. nebol z ústavu na výkon trestu odňatia slobody eskortovaný na verejné zasadnutie odvolacieho súdu zo zdravotných dôvodov, čo dokumentujú správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou vrátane lekárskeho vyjadrení. Nakoľko neúčast' poškodeného nie je v zmysle procesných ustanovení o prítomnosti procesných strán na verejnom zasadnutí prekážkou jeho vykonania, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodeného v súlade s §§ 293 a 294 Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava odkázala na písomné odôvodnenie odvolania, stotožnila sa s tam uvedenými argumentmi, preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie súdu 1. stupňa.

Obžalovaní E. D. I. D. D. na verejnom zasadnutí uviedli, že rozsudok súdu 1. stupňa navrhujú potvrdiť.

Podľa § 307 ods. 1 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Podľa § 307 ods. 2 Trestného poriadku osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie poškodeného M. E. smeruje proti výroku oslobodzujúceho rozsudku, ktorým súd podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal poškodených na občianske súdne konanie. Použitie ustanovenia § 288 ods. 3 Trestného poriadku je pri oslobodzujúcom výroku obligatórne a výrok o odkázaní poškodeného, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, na občianske súdne konanie na oslobodzujúci výrok priamo nadväzuje. Nakoľko zákon neumožňuje poškodenému podať odvolanie voči výroku o vine (oslobodení), z logického výkladu ustanovenia § 288 ods. 3 Trestného poriadku a podľa ustálenej súdnej praxe, konkrétne rozhodnutia č. R 43/1967 publikovaného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov, ide o odvolanie podané neoprávnenou osobou, preto ho odvolací súd podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

Odvolanie podané prokurátorom je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobe tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a svoje rozhodnutie aj zákonným spôsobom odôvodnil.

Obžalovaní E. D. I. D. D. učinili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že sú nevinní, preto súd vykonal vo veci dokazovanie.

Obžalovaní zhodne vypovedali, že k domu poškodeného prišli potom, čo poškodený napadol ich matku v obchode, kde matka pracuje, kedy ju zachránil náhodný okoloidúci. Dôvodom ich návštevy bolo, aby sa s ním porozprávali, ale poškodený vyštartoval po D. D., ktorý ho spacifikoval.

Poškodený M. E. uviedol, že keď vychádzal z vchodu, napadli ho obaja obžalovaní, ktorí ho udierali päšťami a kopali. Večer pred tým ho jeden muž kopol do kotníka, ale zranenie nemal.

Svedkyňa I. G. uviedla, že jej otec - poškodený M. E. deň pred skutkom cca o 19:00 hod. prišiel domov s tým, že ho zbili v meste, mal ťažkosti s dýchaním, boľel ho celý hrudník a ruka, mal zlomenú zubnú protézu, a nasledujúci deň ráno chcel ísť k lekárovi. Na druhý deň ráno jej volala suseda pani Č., že otca bijú pod bránou. Následne z okna videla, ako leží na zemi a jeden z dvoch mužov ho držal pri zemi, druhý pri nich stál. Poškodený sa D. vyhrážal, že ich všetkých pozabíja.

Svedkyňa O.. P. Č. uviedla, že keď išla ráno s deťmi do školy, videla poškodeného M. E. ležať na zemi a pri ňom čupel muž, ktorý zúfalo hovoril, prečo nedá jeho matke pokoj. Ďalšie dve susedy poškodeného L. I. I. U. H. videli to isté ako O.. P. Č., útok nevideli.

Ostatní svedkovia sa vyjadrili ku skutku zo dňa 27. 09. 2010, kedy poškodený M. E. napadol matku obžalovaných, za čo bol právoplatne odsúdený. Konkrétne, po napadnutí ženy v predajni svietidiel bol útočník spacifikovaný súčinnosťou E. G., jeho syna a H. H., útočník sa aktívne bránil, utiekol a následne bol zadržaný H. H. až do príchodu polície.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo v spojení s lekárskou správou zo dňa 28. 09. 2010 opisujúcou zranenia poškodeného vyplýva, že poškodený mal v čase vyšetrenia dňa 28. 09. 2010 o 8:21 hod. tržnú ranu na hlave, povrchové pomliaždenie hrudníka a pravej končatiny. Znalec uvádza, že zranenia pravdepodobne vznikli dňa 28. 09. 2010. Ošetrojúci lekár poškodeného E.. T. ako svedok uviedol, že popísal poranenia, o ktorých sa nedá určiť, či sú dvoj alebo dvanásť hodinové.

Z listinných dôkazov odvolací súd poukazuje najmä na rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/43/2011 zo dňa 28. 02. 2013, ktorým bol M. E. uznaný vinným zo spáchania dvojnásobného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, za to, že o.i. dňa 27. 09. 2010 matku obžalovaných I. D. v predajni svietidiel, kde pracovala, zvalil na zem, škrtil ju, bil a kopal, v dôsledku čoho bola práceneschopná po dobu 103 dní a objavila sa u nej postraumatická stresová porucha a depresívna porucha stredne ťažkého stupňa, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 a pol roka, ktorý v súčasnosti vykonáva.

Z úradného záznamu zo dňa 27. 09. 2010 spísaného PMJ PZ Bratislava po predvedení poškodeného M. E. na policajné oddelenie vyplýva, že tento mal na rukách čerstvé odreniny.

Odvolací súd sa plne stotožnil s hodnotiacimi závermi súdu I. stupňa o tom, že nebolo preukázané, že skutok sa stal. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že poškodený závažným spôsobom dlhodobu tyranizoval matku obžalovaných I. D., pričom dňa 27. 09. 2010 cca o 19.00 hod. bol za účelom jej záchrany pred násilím fyzicky pacifikovaný H. H., E. G. a jeho synom. Po príchode domov na poškodenom jeho dcéra I. G. pozorovala bolesti hrudníka a ruky. Nasledujúci deň ráno poškodeného vyhľadali obžalovaní v jeho bydlisku, aby si s ním vykomunikovali jeho správanie voči ich matke, keď poškodený vyšiel z domu a došlo k ich vzájomnému stretu. Následne okoloidúci svedkovia, susedia, počuli dohováranie obžalovaného D. D. poškodenému a videli, ako ho pridržiava pri zemi. Poškodený M. E. bezprostredne potom vyhľadal lekárske vyšetrenie, pri ktorom boli uňho zaznamenané pomliaždenie hrudníka a ruky a tržná rana na hlave, o ktorých ani ošetrojúci lekár ani znalec jednoznačne nevyhlásili, že vznikli dňa už 27. 09. 2010. Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že poškodený je preukázateľne agresívny, konfliktný, ľahko iritabilný, čo demonštroval nielen pri skutkoch, pre ktoré bol právoplatne odsúdený k nepodmienečnému trestu, ale aj počas hlavného pojednávania, preto odvolací súd považuje tvrdenie obžalovaného D. D., že poškodený ho atakoval, za uveriteľné. Verziu poškodeného nepotvrdil žiaden z očitých svedkov, obhajoba obžalovaných je vzhľadom na okolnosti prípadu racionálna a logická, a nevyvracajú ju ani lekárske potvrdenia či znalecké dokazovanie. Správne uvažoval súd 1. stupňa, keď dospel k záveru, že nebolo preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal, a výrok o oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku odvolací súd považuje za správny a zákonný.

Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie skutkových okolností o právneho posúdenia skutku súdom 1. stupňa, ktoré si odvolací súd v celom rozsahu osvojil, v podrobnostiach odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby ho znova opakovať.

K odvolacím námietkam prokurátora sa žiada uviesť, že zdanlivé rozpory vo výpovediach obžalovaného D. D. z prípravného konania a z hlavného pojednávania o tom, kde sa v čase vyjdenia poškodeného z domu nachádzal obžalovaný E. D. (vo vchode, pri vchode, v aute), nie sú prekážkou vierohodnosti verzie obžalovaných, pretože ju logicky nevyklúčujú, a nejedná sa o podstatnú okolnosť, ktorá musela obžalovanému zanechať jednoznačnú pamäťovú stopu, keď došlo k fyzickému stretu jeho brata s poškodeným. Ak obžalovaní uviedli, že obžalovaný D. D. opakovane uderil poškodeného päšťou do hlavy s tým, že bol napadnutý poškodeným, nemusel mať obžalovaný D. D. utrpieť žiadne zranenia, nakoľko ako obaja obžalovaní uviedli, poškodený bol spacifikovaný potom, čo sa snažil, hoc aj neúspešne, atakovať obžalovaného, ktorý jeho údery vykryl. K ostatným námietkam sa odvolací súd vyjadril vyššie, a považuje ich tiež za neopodstatnené.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok